

ΓΑΛΙΣΤΑΡΑ Ρ. Δ. Α. ΒΟΤΑΝΙΚ
ΕΡΑΝΙΟΜΑΡΑ

Γνωσάφια ἰσοχώνυμα $A^1 A^2 A^3$
~~ἰσοχώνυμα~~ ἰσοχώνυμα εἶναι τὰ Γ, Β, Α.

Ἄρρεωδον ἢ κωνιάρον ἢ κέσπος ἢ γαμνός. = Γ

Α¹ Κινδ. Ἄδεν. 4251 (Ιβηρ. 151) XIII αἰῶνος φ. 224^α 227^β
" Ἄρχῆ σὺν Ἄδεν ἤξυ κωνιάρον ἰσοχώνυμον γα-
μνός περὶ βοτανῶν. " Ἄρρεωδον ἢ κωνιάρον ἢ κέσπος. (= I)

Α² Κινδ. Βατικ. 199 τοῦ XIII αἰ. φ. 17^ν
" Ἄξυς βοτανῶν κωνιάρον ἰσοχώνυμον.
" Ἄρρεωδον ἢ κωνιάρον ἢ κέσπος.

Γνωσάρια Τα δύο τε' στοιχεία A^1, A^2, A^3
μηχρί υνος σημειούμενα είναι $\omega' \Gamma, B, A;$

πικραδίδα : περί σίρης, ἢ σικραδίδα. 16πρ-183 γ. 696

σικραδιδόρυφα Μαλ. 403 1Ε' γ. 296 ἢ ἰν' αὐτῆς σίρης

ακιδόρυφα. πικρίς (id. βοτ. Μεγ'.

σικρίδα, κα' ἄρρια ἰνυβα Ντογ. ρ. 144 29-3.

σικρῖον τὸ σικρομαρῶνον Γνωσ. Β (σικρῖον ἔργον)

πικρῖον ἰ. Herbst. 91-92. 138

σικρῖον ἀνέδρον Γ. Β, 1.

σικρῖον - ~~πικρῖον~~ πικρῖον, σικρῖον κατὰ Γαλ. 119

σικρῖον : σίκρα τὸ σικρῖον 16πρ. 217 16' αὐ. γ. 706

ἢ 73α π. σικρῖον.

~~σίρης τὸ ἄρριον ἰνυβρε Γνωσ. Ε'~~

~~ἰνυβο αὐτὸ κα' ἰνυβα σίρης σικρῖον Γ. Β~~
~~ἢ κατὰ ἄρριον σικρῖον, ἰνυβου.~~

^{αχουσαν, ωρη} **ΚΙΟΥΡΕΥΑ**

Arvidia ^{ενυβου} **ενυβου** Lat. *endivus* l. *endivia*
ιδίωσ και ενυβου (αχμαρ Μετ. 166) φ. 1399. Σμδ 46

Ἴνυθα Θεοφ. ΝΤ σ. 358. Ἴνυθαρέφα Ἰβρ. 217 φ. 126

ενυβου. μινι. βου. σααρέλα. Γεωπ. - 12, 1, 3-11. - f. d. Βοι. Α4

Ἴνυβου (cichorium est endivia. Γεωπ. εν. Pusch. I 309
καὶ τὰ νάσχοι καὶ ὀπίθαι καὶ τὰ ἰνυθα καὶ τὰ 30 καὶ
καὶ τὰ ἰνυθία.

ὁ γαρ. Δωριεὺ τὸ ἀντιδια ἀντινυθρα κατὰ σααρέλεσιν
καὶ ὀπίθαι καὶ ὀπίθαι καὶ ὀπίθαι β' 313

ἀντιδιον: (αχ. Γεωπ. 69)

τὸ ἀντιδιον καλὸν ἐν. καὶ τὸν σκόμακον. Μετ.

2103 τὸ XV φ. 2732 ἀντιδιόρεφα καὶ ἀντιδιόρεφα ~~Μετ.~~

καὶ αὐτ. 296 ἀντιδιόρεφα Ἰβρ. 217 φ. 192

μικρὸν τὸ βρωμαϊοὶ καλοῦσιν ἰνυβου
σαχαρον Γεω. XII 574, 3.

(αχ. ἀντιδιον)

μικρὸν βοτανον. αχ. τὸ ἀγριον ἰνυθιον Γεωπ.

τὸ ἀγριον ἀντιδιον καλεῖται ἀντιμικρὸν 2'

σερις καὶ μικρὸν ἀντιδιον ἀγριον ἢ μικρὸν 2'

ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)

κλεμίζουσα (Αδραμυλλιον)

Ευφροσύνη των ευφροσύνης των... μεγαλειαι ανδραειδα
N. 115-Βοταν. 403 XV σ. ρ. 253α και ανδραειδα

ανδραειδα και ανδραειδα και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)
Ευφρ. 1852 σ. 156 ανδραειδα και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)
και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 166). ανδραειδα η ανδραειδα
και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 166). ανδραειδα η ανδραειδα
και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)

περι ανδραειδας - τρέβλα... (N. 115-Βοταν. 183 ρ. 68α)

ανδραειδα η ανδραειδα ανδραειδα. Γλωσσ. Γραμ. 6 (N. 115-Βοταν.)
και ανδραειδα (N. 115-Βοταν.)

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

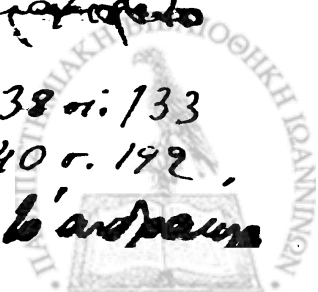
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 174 1. Επερτα γραμμ. Νικ. Γεωργ.)
ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 403 XV ρ. 8α. περι του ανδραειδα. ιδ.
Αναστ. Α. 294. 6. 49

ανδραειδα, ανδραειδα και ανδραειδα (N. 115-Βοταν. 1852 σ. 65B)

ἐνδρα γῆς, ~~δ~~ ^δ νυκτιδαι Ιβνη. 183. id. βοτ. κηφ. ^{2, αναχαχίς} ενδρα
πρωσί 2 ἄλλοι ἀνδράχμην ἄρριου. ἢ λίω χίλια γε
σπίδα 2 εἰς ἀθίνας ἀδράχμα. ἢ ἀνδράχνη. κση. 239φ.
ἀνδράχα (ἢ θροφ. ιοι. φολ. 7, 7) ³³⁸⁶ ἔχον οἰ κύνει
2 χόνδρυγα 2 λαχονα γῆν δὴ 2 λα λοιαῦτα καρῆ
ταυτιχόρη. αἰσασίη (ἀη. ἀραμεν) χόνδρυγα 2 συμφε
μνοῖ δὲ οἰ κηνωκίοι εἰδόμε εἰς λίω ιδήκον (XII 15
4 52) ἴσως πληροφοροῦτο τὸ σῆμα γραφε condri
λλαι, εἰδόμε 2 λούτο. (id. κση. Α2. Δ. 673-4
ἴσως αναφέρει εἰς τὸν ἄρριου εἰδόμε τὸν θεοφράστου
Stackhouse 2 σημῶδη τὸ κατασῆμα καὶ ἀν
δρανα) παλαιότε. τὸ ἀνδράχα 2 χόνδρυγα
δὲ εἰδόμε
ἀνδράχμη τὸν θεοφράστου: παρόμοιον δὲ τὸ
κρητὸν 2 ἢ ἀνδράχμη ἔχει τὸ μοῖμα, μεγέθη
τὸ ἴσως μεγα. τὸν δὲ φροῖον γῆσιν ἔχει 2 περὶ
κρητὸν κατασῆμα δὲ μεγέθη τὸ μοῖμα
ἀνδραχμα Μηγ. 565. (τὸ δὲ διερῆ ἢ λαχ. ὁ δὲ διερ
φυσ. ὄνομα. σ. 5) id. Δοίωρ 289
δ νυκτιδα αἰδη ραδ. αἰίου. εἰς τὸ λα καρῆ κατασῆμα
κρητὸν ἴσως (Μεσ. Βουσία)
κεκλήμεθα ἢ ἄρρα ἰγυαυοῖς Προφ. α 138 σι. 133
" " Μεσ. α 140 σι. 192
ἴσως εἰς τὸν ἄρριου ἀνδραχμη 2 ἀνδράχμη τὸ ἀνδραχμη

μχωρα ιδ. βοι. λβ. χαχνα
μχωριον η χωρις οιον αβρια σιρις αιγ. ρ. 110β

γχιδρον (η γχιμιδρια) ιδ. μχωρα εν βοι. λβ.

μχωρα τα πιρα ενωβα η λα σιρομαρονα βοις II 397
η. η. φακνιματα αβρια η τον λα σιρομαρονα παρ. 139, 159

ανδραχη χαροδωδρον... ωπαρ δι εν νεοι εγ. ανδρειμα
η ανδρευα... Δαιερ Περιη. η Κρησ 289

ατραμει, ζυγον ναυοιμον γροιν η ανωρα.
ρον: ωαμε γι αντραμια (Γεωσθα λευ-

οπερ αντρομια η κωρω φυηδ' 428
μελοχον ιδ. βοι. λβ. πειχμον οιδι ανδραχιν...

ανδραχη το χοιροβολανον ο η βραυχον η αβριαμα γχιλα
μελα δι ανδραχη η το βχιλον η η γχισπιδα. λαυρ. ε 192 ρ. 236^ο

^{η Βλαχ.}
δανυμα ενωσος, το γχοιόδη το εχιδρον Γαγγ.

γχισπιδα ομυρνιον ... (καθη χωρα) η. η.

το γχισπρα εν του γασπρα (αη το γπρα εν του γριζε
τουω δε εν του γιβεν οδω γιδρον η κεχισπρα οδω γι-
ανδραχη, μωσρικατα Γωσ. μωρ. α. 160

πρωτος εν Μακεδονια ενω τραυος η Χαρτ. Ν. Ε
Α 238

ανδρευμα η ανδραχη hodie Jett. I 214.

γχιμδρις "κραιομα η ενωσος μελα η μελα

η. η. βοι. λβ. 158 η

ανδρευμα η ανδρευα Δαιερ η Κρησ ο. 289

τραυχα λαυρ. ε 192 ρ. 216^ο

58a. με καρφαλαίαις τὸ κύνδρον, τὰ τὴν κάρφιν
τὰ τὴν πιήους ἄνδος κ, η, τὸ ἄνδος - τὰ ἐοικώς α.
σφο αὐτοῦ κ, τὰ δαίσι αὐτοῦ εἰς τὸ τφαίμορα.

κ φ. 60a τὴς εἰίας τὸ φρουδίν - τὰ κάρφιν κ, τὰ τὸ
πιήους ἄνδος κ, τὰ ἐοικώς με τὸ οξυδίν. (κωδ.
ἀγ. ἀλεφ. αρ. 90 τοῦ 15 αἰος).

τὰ κάρφιν κὰ θουρος κ, τὸ ἄνδος αὐτὸν τὰ τὸ πι με
τὸ κρείων (αὐτ. φ. 68b).

ἄνδος: ἄνθη ἀγίων ἐν σίασιν ἐχθρῶν κειν. 70. 112

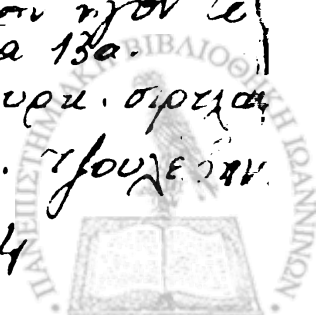
ἄνδος = θαυμα ἰδ. βοτ. Νεβ.

ἄνδος οἴνου αὐτ.

θησαυριστά. 5-8 (κωδ. (Μελέωρα) γ. 514. 90 ^{16 αε}
μουκούμιν, χιόριν, ἀμανιάμον. τού γηοχίτ
του βοιανίου το' άνδι, ὅπου δαίνον το' αχιαρι (φ 602)
καχυφος, δουρεύρα, ὁ τμήμοδος του ~~αε~~
ἀνμωχίου τὰ πύ λιν φουμίον φ. 77α.

1-3 (κωδ. Μελέωρα 403 του XV αἰμα) ~~περδενίδιν~~
περμεβιδος, ὁ παρούμιν τινάσων. ευπαλοριν
~~ἡ παρούμιν~~ τὸ χιόριν φουέας, ἡ βουρα τὸ χιό
μαρπίον. φ. 1306 χιόριν, μουρατρινε φιν
κουρέιν μουμιν φαμιστόν εν ἰχθίω φ. 29α.
το φαυζιδρον ἦχον ^{κρακόκουμα φ. 13α} ~~εν~~ βοδραμια ὅπου τινάσων
ωσχαίης τὰ ὠραγα φ 122α κρισαριστον εχέρι
τετραμυδον. νεροσζινα (αυτ. πελοσζινα)
εξόν κ οὐ ζόνον τὸν ἀρνωμα ἐμαρσαν φ. 198β
μουραχορλον, ἀριόβαλον, σταυροβοτανον. βαχί
ἀσαρμιαν τούτσει χαγαγγάν φ. 258β κάρτεον
κινδούριν. κωπανισον ἀμαρανλον τὸ χιόριν κωζου-
κουνουπι φας σούρον
ριδα. 261β, ἀρμινη (αρτοίνη;) αχρισσιδαριν,
κουνουπι φας σούρον, ὄδυρμα, ἀτίσολον, κωμ
βριπλον. * βεζιχίον, βεβράιη, σερφίηρον ἦχον ^{λε}
σπερμ. κωσαδίη. ὅπου μίαν φουέαν. ^{μωραφια 13α}
ξεράσμα, κωσοδιν, ἰδαπος (ἦσον) κωρι. σερφίη
τὸ εφίημα ἦχον τὸ φουμὴ τὴν αἰνωδα βοιανί. τρουζέαν.
* τὰ ενίωδιν (σε κωδ. Μελ. 166 του XVII) 3-4

βαρδαμνη ροστανισον ὡσπερ ἀγέρι Mat. 525 φ
ιδ. ἀλλοιοχως Α' (ἰοσπ. Ρελ.) σ. 18.

χοιροχρηστὸς ὁ κωνφόχοιρος. ὅταν εὐχαρῆ ὁ ἀνδρ

ως ἐνὶ σούθηματι τὴν χεῖρα μαρούδι (αγ. Σερ. 90 15 φ. 57α)

ὅταν ἔχει ὁ ἀνδρῶπιος σωματικαίαι, οἷς μέρος σούθηματι
σωματι (αγ. Σερ. 61-6) ὅταν ἔχῃ ὁ ἀνδρ. τὰ ρευματικά

τὰ χεῖρα ἰριδόνια τὰ βαρῆ στο ἀφροδύτημα ... ἢ
τὰ τὸ νεωνίου το ἀφροδύτημα ἢ ὄφει (φ. 63α)

τὸν φουριόν τοῦ νερόδηα (Mat. 403 τὸ 16.) τοῖς ποτα
νίστα ἀφροδύτημα ἐν ῥίφαι (φ. 61α) ὅταν εὐχαρῆ ἢ τὸ ἀν

δρῶπιος τὰ νύχια παρασαρμίδα τὰ δροῖς-ἀσάνου γιάριν ἢ
τὰ φάρι ἐνὶ παρασαρμίδα ἐν ἰγίτη (αγ. Σερ. 90 15 φ. 56.)

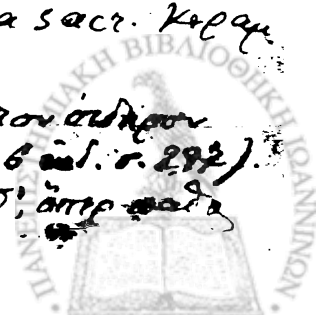
Παυῖρια. ἐν Ὁράειν (ἢ Μαυρο-ραγῆ) φουτὰ φουριε
τα παρα τὰ χεῖρα, ἐν τὸ εὐχρον χρῆσιμῶς ἢ

ἐφαρμολογί τῶν δροῖν τῶ βαρῆ τῶ ὅταν τὸ βαρῆ
ἐξῆρε τὸ κερσὸ (ἐξ ἀφροδύτημα). τὸ χεῖρα το φιντῶν

ὄσσοῦ τὸ χεῖρα φραμοχρῆσιμον. Ἐκωδ. Ρατ. 42 14 φ. 1436.
Ραχρηστία. σωματικαίαι τὰ εὐχρα XVII. τὰ τῶν

χεῖρα ἢ τῶν τῶν ὀσπριε παχύτερα (Varia sacri. Κραμ
σ. 280. 14) ἢ τῶν παρασαρμίδα ... σωματικαίαι τὸν ἀνδρῶπιος

1 κωδ. ἀναγνώστῃς κωδ. τῶ βαρῆ τῶ χεῖρα ἀνδρῶπιος, ἀπὸ κωδ. ἢ
ἀπὸ κωδ. σωματικαίαι Varia sacri. σ. 27. 15)

λούφνου συνδέλου (αρχαία Mat. 166) ἀναμασσίη
 ζήλαι σεράπιον τε λουμυλζ ατ. φ. 139α κούμ-
 ωέρμωερ. η βετονία ζήλαι τε γυκόρορον ελόου
 ζήλαι πεί λυ γυχαρ κωδρυσον λυ όρέω.
 καιονία (φυτόν ήάουσιον) το κέκον μωρβαγασι
 ήχου το κέκον; το δε Ινδιόν (Mat. 166 XVII
 φ. 179β.) γερσοόζε. (ήρίσ ούρ.) κση. 239 φ. 11α)
 κωκωνοση (κωδ. κση. 239 Νικωμ. Περσικηί
 κωκωνοση. Διοσκωρίδου 1637.) τε στρογγυλοση
 τε άνδα ασωροση (κ - ωπιοσ) κωκωνοση
 οι η ριζοιοι. ζαγίφε ε. λυ μωρδαίον. ε' ε'
 ήκε το κνούδος να κωκωνοση (= κωκωνοση)
 κωκωνοση, κωκωνοση κωκωνοση (= κωκωνοση)
 κωκωνοση (= κωκωνοση). ε' ε' η' κωκωνοση ή' κωκωνοση
 ήκε κωκωνοση να κωκωνοση (= κωκωνοση)
 λυ κωκωνοση. κωκωνοση κωκωνοση. κωκωνοση
 κωκωνοση = κωκωνοση τε κωκωνοση ή' κωκωνοση. κωκωνοση
 τε κωκωνοση να κωκωνοση | κωκωνοση - κωκωνοση
 κωκωνοση τε κωκωνοση = κωκωνοση - κωκωνοση = κωκωνοση
 κωκωνοση κωκωνοση κωκωνοση κωκωνοση

ζυγός παρούλα, χορηγός = διδασκαλίας χορηγίων
διδασκαλίων. | ¹ νιάρχια - κερταί - πάδιον - σα
δαφ χινυή, ορρόβιον - φούρβιον, ταρχιαδή (ή)
'αρελός μενερί: το όριον - άντιζήν. μενυίβο
λον - μεζερμένι. έγης έγρίεις - μενεξέ' υπισόν
(καρπύσιον - ουμεπίουαρ, ζαμα - σχαν αρ.3)

σεράπιον (ιδ.χ) υ'σεράβιον έλαιο δροσάλον (ιδ.χ).

ειρώμοε = εδναρμόσε (να' εσοθεομία γραμματα
(1609-180 XV-υ XVII.) πύχαι = υπάλαεε (αυλ)

νεπροχαλασός. νεπροάχιοις. καθμαρούς.

(Καὶ 1609. 217 209 XVII) ⁹⁻¹¹ (ήγραφή εὐκί δοιμα:

ασημά 209 βούζλουρα ήχου. 209 μεζάμου όρνίου φ.56

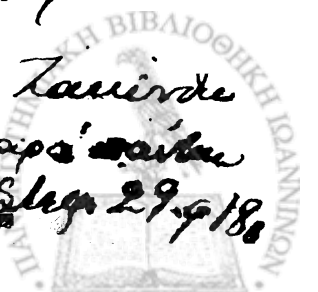
11. να' αλίαι. σπιαμα όσον όισου να' το' ανα

ναλόςουε φ.60. μουρλαρ (ασηείον) σουκίαιε,

μουρλασα, ανεφαρούε: ορλομμειόν, γάρνι, ση

μεου σπορίομαλι: να' (βρρίση) να' παρασλαδής
με φακαριν το άρμίου
μαρληρούσαν μια. άγιαφαχαρι κ. εγιοφαχαριν, εμμεγ
1 τα' εν κυδην εν 209 κα' αρ. 2 μενε. ζαμοσα

(το κω έρμινδαν έφωδητικιόν βοϊανον εν ταμινδε
1. ωση όδημοσα αμζούμμεον κ. χιβεδοβόλαιον ωαρσ' αιντα
του εμμοι ούτω ναζούμμεον. Γαρδ. επιστ. εν αγ. ελεφ. 29. φ. 188
εσσι δε σαηθια το ελεχιοφασσιον " " 450

χορα-εἰνί, χετφατφίριον (ἴδ. χεδαφ.) θερβου-
ράμε, ἀδαμαίνετα, κωνιούσωρρα, αωοφαριον
μαδαρτιών, διαεπίδι, κενίδιον, αφιαχυομον
κωχμενκωρεφα - + χετάριον, φορτιν σφρασιζι
κρησφραυλος, εχολέον -; ἀδοιτον, κωσέρμα
σοσίρη, σοσίριον, κωσίστιν, ρουφαλάχαρι.

ἀγροσυζα - ρούφαρον, πινύμα, θιοντάρι
αζυφα - τὸ ριουλάριον του με' κωμιόδιν η' ἴδαρον
τὸ ριουλάριον του με' τήδρον ε' λα' πρῶτα ἴδ.
κωβόζαλο ε' λα' δυά οὐρδούνα του ἀδρμων
ε. 19β. κωριωάδ' (= κωριε' τὸν κωριπαι').

τὸ ἔφινί τὰ τοσείονε ε' ὠ' γουδί, ἀφας
θακιμον, ποιπουν ἔμωσασφρα, ἴσων ε'

κωμεύλοα 22β, ρισαλόριον ἦγον κωφαριων
βουον-μονβοσιαν ε' ἔνα ταφιν με' ἀε βρῶσα ε' λ.

σιαν 26β, κωμαδα (= κωση), σφρασιζι
ἦγον κωζαρία, κωρα φανδη, βουζωσάδη.

κωκρησπιμος τὸ βοιάνιν τὴν φεγγίτη ἀσοῦ
φεγγε τὴν κίοντα ἴσων ἀσφρον (ἴδ. Ὀρφαι. Γεωπ.

ε: 33β, σφραυλος, κωροβάρραμον, τὸ χαιβίδηγον

η ἰξέα ἡμερόνη. μαμοίρα ἰόβοτανόν. τόμιου-
λαίσι. ἡ χαμοσίς. μαρλουρά (βότανον). κωχρα-
μαρ ἔχον καρπάρη. φ. β. ο. να ἔβλαση ἡμφορέν
με φαχάρη. μαρδουδός. ἐγγλοτήρια ασοφραελίης
ἐφοσάκαρ. ἰστάμα πουράνη, ὅνε ~~φραγμ~~
ματρητούτες μοσχάλα, κωμωφίσι, χινε-
ἀχόες μαχίλι, ἀνέφα. βαρεθρον το δέφυον.
ἐΐωρον κωδόνια κ. λρίον ἐστὶν κωλαρκαίφα.

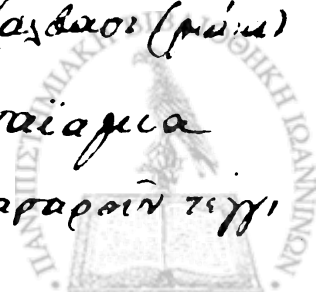
786. ἀμφή με μαγαφράνζα, δα' τὴ γένη ἀναρῶσον
τὸ φράγγα. μνησιόν < ε'. 79α. κωσάνιοι τὸς ασοφρα
κ. ασοίσε διάσον κ. πενιδί τὸ ἀρμῶν. 79β. ἔωρον
σιάμελκω τὸδ θερτίου ἔχον κωρία. κ. βραδόν ἐμ
τὰ κωραίου ἡ ἀρίσα, σαγγίμε, λατφούμη. φρα-
τόρ ὀμμοσε. διαφείδιον. ἐφόβιον, φιατφαι.

Β. κ. κ. 16η. 183 (XVII) Μελαφρ. τὸδ ἐπὶ.

το φιντφίβρι. ἔχον τὸ γ. φιντφίβρι, ἔξφα
Περί φραχῶδ. τὸ τωρχόν ἐμα δερθῶν. Μελαφρ. Δίωρα
ασοφραῖορδῶν. (κωδαρῖς) ΠΕΡΙ ἀραφάξου ἔχον τὸ βοδὸν
τρώφλου τὸ χρυσοδάχατον, τῶτον. τὸ παφί

πρι' ομεία ήν μούφια, σιροχμάνια (χρ-
μάνη) με παρναία ή φουδα. ζανδουάρια
ζυός (ύαυα) μοσκοσίλαρον (τύχμ) 80/11ερί' αδι
μυδα. άδελείδα λήγον λα' αυχούελα. ύωούχινόν
λα. ε' λόν κάμωον τό μαροκαίρι λα' ύωοσία. ιαδ
ήνα έκα. ήνα κερά, κίλρινον (ιδ. Διουσερ.)
αέρριτ λόχου λόν όρμανον. κερσβαίκανον
στεμοδχι. με κεράγια λουμάκου (κ
καμλ. μάμκος). κεράγια κερσβαίκανον
ήται. ε' λα' κερσβαίκανον κ ήται σωρα. 1246
ήχεύρινον. κερσβαίκανον, κερσβαίκανον, βαρσα-
ρια λουκ-άχλα κερσβαίκανον. κερσβαίκανον
τουχούε-όσού λουκ-άχλα. όσούριφε, βαρσα-
βισρά κερσβαίκανον κερσβαίκανον. κερσβαίκανον ή-
ζην κερσβαίκανον σωρα κερσβαίκανον κερσβαίκανον
ζην άρτισοδοχία ήτα. . 1 χαμερύε ήζην κερσβαίκανον
κερσβαίκανον ώραϊον δρ. β' φ. 113ε (κ άγαχού). κερσβαίκανον
φι (κερσβαίκανον) κερσβαίκανον κερσβαίκανον (κερσβαίκανον)
κερσβαίκανον, κερσβαίκανον (κερσβαίκανον) κερσβαίκανον
κερσβαίκανον κερσβαίκανον φ. 131α. κερσβαίκανον ήζην. κερσβαίκανον κερσβαίκανον

αμυγδαλα σιγαθοντα (Ευστ. Α. Χ) τῶν ἀγάθων
ἀμυγδαλωσασα (αδμν. Αειπν.) τῶν ωρασουζιδας . Πισα
(αδμν. Β, 9) πισια . . . φισταμα (αδμν.) φοιζει
διπετρα (αδμν.) δραϊμπτ . . . εἴψωμιον, ἀφοϊματα
ἀμονιλοι (Ευστ. νισσων & Διον Περ. μυδογ.) παρονα
με & ἀμονάιμε . Ρωππια ζιγα (Ευστ. & Α. Π.) ρουππια
στουμβριτα, μεμυμβρι, τῶν μεμυμτρον μεμυμρεν.

ἀνάγυρος ἴδ. Κριτ. 19 . . . υ, ἀροϊνας ἐν Κριτῶν ἴδ. Πλ.
ἀνδροϊνας ἐν Δευτῶν Κριτ. 23 .
μετ.

ἀξούχχιον Θερ. Νονι μερ. 124 .
αουαριδα ὀνογραφῆ εἶδος ἐξμυδος II, 36.

Βοϊάνον

Τὸ γὰρ εἰρημὸν ἀσχὸν βοϊάνον εἰσάγει & τοὺς
δουλοεργιστοὺς — Μετ. 403 τοῦ XV φ. 272b

~~μελοναριον ἢ γελοναριον = γαλαριον 16ηρ. 183 φ. 126b, 129b~~

~~επειρδα κριν. 24-5~~

αρχαία

θαρία (αδην.) ἀσπαρτασμεύς ἢ ἡ οἱ ἀρχαῖοι. Ν. Αρχ. Παρ. Η' (1858) σ. 440.

θερρά (ἀντι θερρά λούρα) Θεοφ. Ν. II σ. 92 κ. ἄ

θριος (αδην.) τὸ εὐλόγιον Αρχ. Παρ. Η' 241 ἢ Αρχ.

ἐπιμ. 1852 Νομ. φ 30 σ. 653 θριος

μασο Θεοφ. Ν. II 358 κ. ἄ. μαδαροισι τὸ δευτέρω

μαραιοχασμα (ἀπὸ τὸς Οριβ. κ. ἄ)

μαραιοῦλα Θεοφ. Νων. κεφ. 23, 125 κ. ἄ.

μαραιοῦλα Θεοφ. Ν. II σ. 278 ὁμοῦδ. δ μαραιοῦλα

μαραιοῦλα ὁ Ε. μαραιοῦλαυτον

μαραιοῦλα τὸ μαραιοῦλαυτον.

μαραιοῦλα αδην. τὰ μαραιοῦλα Ν. Αρχ. Παρ. Η' 442

μαραιοῦλα ὁ μαραιοῦλαυτον αὐτὸς ἢ μαραιοῦλαυτον
Αρχ. Επιμ. 1852 σ. 663.

μαραιοῦλα Θεοφ. Νων. κεφ. 23, 126, 133

μαραιοῦλα (ἢ ἢ αὐτὸς (μαραιοῦλαυτον) ἢ ἀραιοῦλα Αρχ. 442

ὁ Κριτ. 20 - "μαραιοῦλαυτον ἢ μαραιοῦλαυτον ἢ μαραιοῦλαυτον"

μαραιοῦλα - αὐτὸς ἢ Κριτ. 26-7.

ρεῖμα (ἐρείκει)

ροδῶνα ἰδ. Βοτ. ὄρα

συνοχθμβρος, (2ο γαϊδαυράκιαντον) συνοχθμβρος, ου
~~Καθηγορι, Διζοσθμβρος, εν Μισσιου, Καθηγορις, Κριση~~
Καθηγορι Λεγνι / προσδ. η Πεχ/τησιω) Αραγαλου, εν Συρ
19 Ιαν. 1917

αφλον ιδ. Κριν. 23-24.

επιμαύριον (ιδ. Αρχαι. Α' 266)

πρῶτον εἰμαυρία αἴτια ἐπίχρη. Θεοφ. Νων. ἐκδ. Βε
Α' 190

ἄγχοι δι' ἄσφοδρον ^{ἠσφοδρον} δια τὴν ἄσφοδρον τὴν καλομένην κερῆ

ἄσφοδρον ἰσσοφύρδουον Λαυρ. Ε 192 φ. 236⁶

σφορδύριον, σφορδύριον Γ. VII

Περὶ ἄσφοδρον Πανδ. IB' 385

ἄσφοδρον = ἄσφοδρον ἐν ἀσφαλίαις

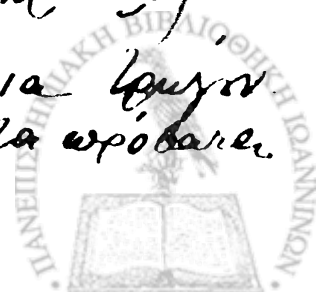
ἄσφοδρον κερῆ = ἄσφοδρον

~~σφορδύριον ἠσφοδρον ἠσφοδρον ἠσφοδρον~~

Περὶ ἄσφοδρον Πανδ. IB' σ = 385

σφορδύριον ἠσφοδρον κερῆ (Βερνός)

σφορδύριον ἐν κερῆ. ἠσφορδύριον κερῆ
σφορδύριον. Μισσηνία
καὶ ἠσφοδρον

~~φουδάξ (ιλ. χεδραίχ) Χατζ. Ν. Εη. Ρ. 215~~
Σείαζον τὰς ρίφας σφουδουέας κωδ. Μελεωρ. 403
κωδ. 16. αὐτ. φ. 123α. ἀσφονδέου ρίφαν κωδ. 269 XVII
φ. 65α. ἀσφίεμας οἱ ἀσφ. ἐν ἀλατοῦσι.

Περὶ ἀσφονδέου. Ἡ ρίφα τοῦ μωσούρνιας. 1839 7/8
" ἀσφονδέου Εὐ. Ρ. 1482 ἐπι. 3, Καρπ. σ. 137
~~ἀσφονδέον, σφουδουέας Γλωσ. Γ'~~

~~καπανάγη, ἀσφόδηα. Γλωσ. Δ'~~

~~ἀσφόδηος τὸ πάριμον κρινόν (sic) Γ. Ε'~~

ἀσφόδηος φησὶ ὅτι σφουδουέη μωσούρνια Γ. Ι

ἀσφόδηα -- σφουδουέη. Γ. Β. Βαρμυρά α'

σφουδουέη ~~Γ. Β.~~

ἀσφούρνια ἐν τρωϊα Χατζ. Β' σ. 43/ΝΕ.
" Diet. Sprachl. 80

~~ασφουδουία; ασφουδουίη, ασφουδουίη~~

ἀσφουδουίη

ασφονδέον σφουδουέας Γ. Γ. 2. σφουδουίη

σφουδουία, σφουδαίωκα Γ. 288

Γιν. 157. -- ὁ Seb. ἀρ 1265 σφουδαίωκα

ἀσφουδουίας Krestch. Serb. σ 100, 208, 215

ἀσφουδουίας Cantargy Flore de Serbos σ. 25

ἀσφουδουίη Κωδ. Diet. 78 " ἀσφουδουία σ. 80.

Βασιλιού

Τὰ βασιλιά οἰοῦ τὰ γινώσκουσι ὄφρα οὖν ἐπὶ περὶ τὴν
ὄσσοι τὰ βρέθη ἐν τῷ γένει, μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἔργου
Hand. Mel. 403 τῶδ XV. φ. 268a.

βουσιούιν, τὸ γάισχεν ΓΑ. 6'
γυφάριον Πυρρ. 1αφ. Β' 101 u, 102

ι φλοισιούιν, γυφάριον Καμπ. 367. Ιφλοισιούιν Ζουρ. Πυρρ
Βοτ. Α' 91
γυφάριον, γυφάριον Χ.

γυφάριον ἢ γυφάριον (Καρμ; Καρ) - φλοισιούιν
(Ζου. Καρ) γυφάριον, γυφάριον (Σερν) Χ. 74

γυφάριον, γυφάριον, γυφάριον, γυφάριον φλοισιούιν Γε
γυφάριον, γυφάριον Sibf. αρ. 1343. 409

γυφάριον Fr. 160

γυφάριον vel βορμενδάνομο hod. Fr. 174

γυφάριον Μικ. Σερν. Βιβλ. γρ. v. I 73. 592

γυφάριον Σερν. Απολ. φη. Ερμετ. anecd.
γυφάριον " " med gr. 251
" " " 273

γυφάριον Μερν.

γυφάριον Α. Ω 78^α. 60

- Βρήχην (ιδ. θησ. γ. Βρήχην) *mentha pulegiensis*
ηχίω οοί λαορ. μαχύν λήσασ οιδέ λω. γρήχάν (δημ.) φρον. Βεκκ. Ισ. 30.

βηνομούνη ηνς βηνομούνης τω' άνδος ρωδ. αϊγ.

Σ. Δερ. αρ. 90 φ. 45α τού 16' αι. γρη. η φ. 44^β
δοσιώλω ομαοδαί βηνομούνη η ηδυσσορον λαορ. Στ 72 φ. 47^ο
βρήχην - βηνομούνη φρκ. ερη. 1852 σ. 661 γρήχην - γρήχην
γρήχην - γρήχην αϊγ. σ. 663. (Πιπταίμ)
Γάχην ηλοι βηνομούνη ρωδ. 403 Μάλαρ. τω' 17' αι.

φ. 130β - γρήχην (φρη. ιατροσ.). βηνομούνη
16ηρ. 217 (19') φ. 236 η φηνομούνη βραδον με
κραιν

Γρήχην η φηνομούνη Γλ. Ε'
Γρήχηνια: γάβε γη., ολωραμα' ερυδρον 26 Μιλ. 166.

φ. 138α (οστω η μήκηνια εν Λεσβω (Βρυσία) πω
- γρήχην φηνομούνη Γλ. V.
'αλιβορος η αι' ομαοδουνη

βηνομούνη, τω' βηνομούνη Γλωσ. Γ'
γρήχην τω' βηνομούνη " " Ζ'

βηνομούνη ρωδ. Μάλαρ. 403 τού 17' αι. φ. 123α
κωσανισον τω' βηνομούνη τω' φηνομούνη η' λου φη.

γρήχην τω' βηνομούνη Λεοφ. σ. 135, 83. (γρήχην τω' φη
μούνη Μιλ.)

Γάχην φηνομούνη Γλ. J
βηνομούνη λαορ. Στ 92 φ. 12^ο

βηνομούνη εν Σερβία (Μυρφο. Θράκη) γρήχην η ρωδ. αϊγ.

ὁ Γαζνός ἐν de alim. fac. II, 58 (Κύθη) λέγει ὅτι ὅλοι
οἱ Ἕλληνες ἀσπαράγου λίθοι "τοῖς ἰατροῖς καλοῦνται, ὅ-
ταν αὐξάνονται πρὸς τὴν ἰσοκαρπύτητα καὶ τοῦ σπέρματος
ἐπιβόηον".

2. ῥόδαμος ὁ πλ. οἱ ῥόδαμοι οἱ λευκοὶ καὶ ῥοδίοντα
θρακοὶ καὶ πρίναι καὶ καὶ δάμεναι, ὅταν ἀνοίξουν ἐν αὐτοῖς
ὁ Ησυχ. ῥόδαμος = ῥαίδαμος, ἴαρος θρακοῦ. ἐν
διαφορᾷ γίνονται καὶ ἰππῖνος ἢ κούσα τὸ ῥόδαμοι δια-
φορᾷ γίνονται θρακοῦ καὶ πυρραφῆ (Δεφνερ. ἢ
ἄνωρις καὶ τσακίνας σ. 26)

Βοτανικοὶ ὄροι

~~ἄσπερος~~ ἄσπερος ἀσπίου φ. βοτανικὸς ἄσπρος ἀσπίου πρὸς
ταὶ μαδάρονι υγιήδισον, οἱ δὲ ἀσπίοι τὸ ὄρμηνα τῶν χα-
χάνων διὰ τοῦ π ἀσπίου μαδάρονι δυοὶ περιωπῶν
ἀμαρτήματα, οὐκ διὰ τοῦ π χίχου διὰ τοῦ φ δόν, ὡς οὐ
τὸ ἴδιον μαδάρονι εἰς τὴν ἴσιν εἰς ὄντως τῶν
ἐφαρμιγγομένων χαχάνων εἰς δέντρα· Βεκκερ ἀποειρ. γρ.
I, 1 εἰ τῶν τῶ φενίχου σ. 241. 25. 457 οὕτως οἱ
ἀσπίοι διὰ τοῦ φ τῶ χίχου ἀφοφίρουν - οἱ δὲ ἀσπίοι
μη' ἀμειβόμενοι διὰ τοῦ π χίχου εἰς ἀσπίου τῶ τῶ
χαχάνων ὄρμηνα (ἐν ἀρχῇ χίχου οὐκ ἔχ. σημ. "φάρονα,
στόμαχον, δαιμόν. χίχου δὲ ὡς τὸ τῶ ἀμειβόμε-
νο ἀσπίου ὄρμηνα) - ἐν τῇ κωδ. Λεβαδ. εἰς τοῦ
ἐπιπέτου οἱ ἀμειβόμενοι ῥοδαίμα κηρύττει εἰς βοσκὴν τῶ
μαδάρου: περιμαδάρου χίχου ^{1. χαχ. Ν. 54} [αἰχμῶ] ²
ἔχει δὲ (ἠ' ἴρις) ὡς ἄνθρωπος ἀσπίου εἰς τὸν μαδάρου (χερ. ὡς περι-
μαδάρου) ἀπὸ τῆς μίας μερῆς (Κωδ. 239. XVII φ. 119.)
εἶναι ὄρμηνα εἰς τὴν φίχου ὡς εἰς τὸν μαδάρου τοῦ μετὰ τὸ ἀμ-
δόν (τὸ ἴον) φ. 126. ἔχει κηρὸν μαδάρου εἰς ἕνα χερί
[τὸ φόν]. 184. ὡς εἶναι κηρὸς (ἠ' κηρὸς) μετὰ ὄρμη-
να μετὰ φίχου. 164. ὡς τὸ κηρὸν εἰς τὴν περιμα-
δάρου μετὰ φ. 298^a

" Εξρα σφραγίσματα: ἰσισόν ἰνισάν ὄνισ ἢ γή εἰσι χί: ται
 οὐτὸν ζῆνικ. Αἰσφρταί δι τούτο με φρὶά: εἰς βουτάνην, δαρνι
 τῆ ἀνδρον. ἰπρὸς εἰς ποίνον ὄλιν ἰσφρικῆ μετακεφεφόμεν
 ἄταν τούτο εὐρήσεις πορὰ τῶ Διουκιδῆ, ἵνα δυνιδῆς
 διαγινώσκουεν (ed Vindob. ^{III} med. aet. V (Vessel)
 α 4. ἰπρβ. u Samb. Comment. II σ 133) κωδ. Διουκιδῆ
 τοῦ σφρδου τὰ βρασιάρια οἶον τὰ φύρα. Κουτ. 269 φ 689.
 τὰ ἀνδη με ἀμφίτου ἦγον τῶς κὰχυμας Mat. 166, 889.

Δια τὰ εἶδη κ τὰς ποιητῆς. περσοφῆνον, νεροσεφῆ
 ἰσοσεφῆνον; ἀφρῆσεφῆνον χυπλοσεφῆνον (οὔδης ὁ
 ἰβηρ. 183 φ. 686 μελαφρ. τῶ οἶον) ἰπρβ. χυφλοσεφῆ,
 ἢ ψευδο- ψευδοβουνίον, ψευδοπερῆς, περὶ
 συμβρῆ τῶχ. νεροκάρδαμον φ. 686 "μαραδρον
 ἀφρῆνον, ὅ κερούα διὰ τὸ κίχιδος ἰσοσεφῆνον" Διδ. 68
 * ἰσοσεφῆνον, ἀφρῆνον μαχαδρον ἰσοσεφῆνον ἔ. χαπαδρον
 εἰς Β!

βρουνία (ιδ. χειρ. 5) ιδ. βοτ. κη.

ἀγρία βροισία ἔχειται ὑποκειμένη 183 (114) φ. 92

ἀβουρνία (ἐν Μακεδ.) [εἶναι τὸ μὲν αἶμα] (ἴσως τὸ μὲν αἶμα)

ρίφες τῶν ἀβρουνίων (ἴσως κελ. 18' αἰ. βο. 172)

ὄβουρνιες ἐν Νισβῶ (Βουσία)

ἀβουρνιές κεντὰ χ. βρουνιῆς διβτ. κ. ὄβουρνιῆς ἀδιν.

ὑδροπόστον (ἢ ὑδροπόστην) βρουνία κ. χροὴ ἀμωγῆ
Γ. 1800. Γ.

βρία βρῶν Fr.

μυαδρον ἢ βρουνία Γ. Γ'

περδομάδι (χειρ. ἡσπερ) βρουνία θῆος

βρουνία

πικ. βρουνίας τὰ φύλλα (χειρ. αἰ. 1800. φ. 59a τὸς

15' αἰ. κη. κ. 58a. κ. κη. 269 φ. 65a.

ὄβουρνιες ἔδμον Α. 112 φ. 566

οἰκὸς βουαῖνη ἢ βρουνία Νεοφ. σ. 144, 279.

ἀμωγῆς χροὴ, φροισί, ὄβουρνιᾶ Γ. Γ.

ἑβραῖα Περὶ ἀποραμπερίας "ἀμωγῆς χροὴς τῶν

βρασῶν τὰ παραρτήρια. 183 (1271) φ. 96a

ὄβουρνιᾶ Γ. II, 2. } ιδ. χειρ. Ν-Εν Α 229, 232

ὄβουρνιᾶ Γ. III 1, }

ὄβουρνιᾶ Χηρ.

ὄβουρνιᾶ τῶν. Διν. 15 ὄβουρνιᾶ ἀδιν. 401 σ. 194.

ἀμωστος βουβίη ἰσὲ καλλιόη ἢ καὶ βουβία. καλλιόη
αὐτῆς σοφιστοῦ ἐν Βαρ. κωδ. 150 βιβλ. 16' αἰ. Διακον
μοτ σ. 39 (ἰδ. κωδ. Αὐτ.).

ἀρμωστώδη βουβία Γλωσ. Β'
βουβία ἀσπαράγγου καὶ 192 (ἄβρυσ) 228° (65,22
σπαράγγια (βουβία) ἢ ἀσπαράγγου ῥίζης (εἰς το
αὐτοῦ)
ἀβύρνη (Μελ. λιβύρνη) ἢ βουβία Νεογ. 141, 201

ὄρωστώδη, πάραυτος ἢ βουβία Γλωσ. Β'

βουβία ἄγριον καὶ φύλον ἰσχυροῦσιν ἢ ἀσπαράγγου
Σχ. Νικ. Θ 939 καὶ βουβία 858 καὶ τοῦ ἀμωστος
ἀνὰ βουβία, διὸ καὶ ὁ ἴστος ἀγαθὸν καὶ ἀσπάρτην Σοβερκ Παρλι.
ἠγασσε σ. 321

βερτί καὶ βερτία ἐν Πηλίου.

βουβία ἐγγύς ἐν Κρήτῃ εἰς Ρουσσάνου Σαδ. Παρλι

ἀμωστος γλωστικὴ ἢ βουβία καὶ ἀφιστάθη ΒΑ: σ. 16

βουβία Νικ. 53° (αἰετὶ δ' ο)

ἄβρυσ Καρλ. ΜΕΑ' 229

ὄβρυσ " 232

Παρά τῃ Θεοφ. Νικητῆ — ἑξοχότατον μερ. 43 ἑξοχότατον 124

Εγγεβόρος

εγγεβόρος τὸ λεγόμενον καρπίον κωδ. Μιλωρ. 203' 205
XV αἰ. φ. 1306 , κωδ. 16ηρ. 217 φ. 49α τὸ λεγόμενον
ἔχει τὴν δύναμιν ὡσαύτῃ κωδ. Μουσουλμανίας 2α' φ. 49α
φ. 546 - τὸ λεγόμενον (αἰμα 19.)

καυοξιαον Rauchöl - μεταρράφα ο Puschmann in
Vn. red. του Αλφ. Γαρρνανού II 91.

- καλαί γραφαί¹ (ιδ. λαβ. περιγρ. συγγον ιδιαίτερ. 1βηρ. 220/αρ. 9)
- τό κώμηλον (ἀντικωμύμηλον) 1
- σοαχόρυφα (ἀντισοαχαρ.) 1
- μέλαιτον (ἀντιμελιζέωλον) 8 λαβ. 83 μελίλα.
- της ἀγρίας γουρέας 8. ἀγριαυρίας κώμη 16 (9
 πορασφαιδη, θοαχνοάυδη (πρωτος ἀνδη βορφα
 ὡσος ἀνδη)
- τό τφαριών (= τφασαριών) 12.
- ~~σοαχός (ἀντισοαχός) 1.~~ σαπαρινα (ἀ. παπαρινα) 35
- μασλαειή (ἀντιμασλιχη) 30
- βαζέβρον τό δρευον 10 (= βαζέ βρολοδρευον)
- ιανούφαρα (ἀ. ἰα, τούφαρα) 1.
- κιδιακός (ἀ. ἰοχιδιακός) 10
- αγία (ἀ. αμοίβα) 11.
- φροφονίης (= φροφονίης) κ 1462 συν.
- βορομίμων (= βερωνίμων) Γαωσ Β'
- ἐχινύιοχος (= ἐχινύιοχος) "
- ισάκως (= ισάκως) "
- ἰβινίης (= ἰβηρίς) ἰβίον (= ἰβριόν) "

Ἐν κωδ. Γωασαφ. 42. ὁ ἀντιγραφίης προοίμια.
 φομωσ λήμ: ἀντιγραφε αὐτοῦ λοχειρογραφοῦν ἔνθα δὲ οὐ
 μόνον ὀρθογραφίης λήμεις, ἀλλὰ καὶ ἀνορθογραφίης καὶ κα-
 διῶ τῶν εὐρών, σιωποσμήσων καὶ γραφομετα ἀλλοίωσ καὶ ἀπο-
 κωμωφίματ' ἐλάβη ἀποξείνωσ δὲ ὁ καὶ ἀνακαλλομαί.

Διωτοριών (= Διονυσιών) Γλωσ. Β
 μελήσθρα (= μελεσοσία) "
 παιίδανον (= πτωκιδανον) "
 πέρροαβείσ (= πλιννοχάβις) "
 πιίκεδρον (= τήκεδρον) "
 ῥαβήρακιον (= ἀκαρεσιον) Γλωσ. Ι.
 ἄρμονιϊκόν (= ἄρμενιαιόν) "
 αειτίδα (= αματίδα) "
 γαλαμάτ (= γαλαγγᾶς) "
 ἔλκελέρ (= ἠζκελρον) "
 Λουρικουβίρι μίχε γλου, ουρικουβεριν, οεχί
 γλουί (Γλ. Γ') ἰου ουρικωί θιχε .
 μινδηκοσικῆ (= μινδηκοπικῆ) Δ'.
 βοχάϊτον (= βόχβιτον) Γλ. Γ'
 γη ἄριν (= γιάριν, ἰαριν ἰοίκαζιῦ) Γ'
 ρουσιακόν (= ρουίς ουριακός) Γλ. Ζ'
 ιτιμάλα (= καλλιμαλα) παλαιοπαουσα Γλ. ΙΙ, 1.
 αλοισον, τὸ ἐν τοῦ στόματος πλώσμα Γλ. Γ, 2. (= στάγος)
 σκήνου δερμα (= ἰχίνου δερμα) Γλ. Γ, 2.

αφιερια- u αφιερια ει τοι κειρια οδου,
το κειρια, κειρια κειρια κειρια u αφιερια
ιδ. Μαυρ. Μμμ. Αξυ. • 335

Κριδῆ, ιδ. Βοτ. Νεφ

αφειριδα ἀναγυρη ἢ αουριδα Γλωσσ.

Ὅταν πῖνῃ κραισι κενας εἰς βαλῆν καὶ αφειριδα
καὶ ριφαὶ καὶ β' πιπερὰ πινυδα... καὶ δὴ μετὰ
καὶ... (Κωδ. Βατοπεδ. 42 τοῖ 1Η' αἰ. φ. 152^ο
καὶ ἀγαπ. 107. "μορφας αφειριδα")

αχρῖα ἢ τοσυριδα ἢ τοσυρια (καὶ τοῦ αουριδα

(ιδ. Δειγερ ἢ ἕως ἡμερῶν καὶ τοσυρια σ. 12) ἢ Δωριδα

Δωριδα. ἐν Κύπρῳ φιρινα Lad. Μεσ. Βελ. Β' 25;

τοσυριδα 1βηρ. 755 φ. 196. ἐν τοῖς 1βηρ. Βοτ. Γλωσσ.

καὶ μυριδα ... αουριδα R: καὶ αουριδα καὶ φύλα

καὶ δὲ κραισι (καὶ ἕως ἡμερῶν).

οἰδῶν. τοῦ θεοῦ εἰδ. 4, 57 φειριδα, ομοιῶτα

καὶ αουριδα. ἐπεὶ τοῖς τοῦ φουριδα ιδ.

Παραρτ. ἀδμκ 3873.

αεαυρη ἢ ουριδα Δ. Β'

Χίμαρ καὶ μυριδα ἢ φουριδα Γλωσσ. Η'

αεαυρη καὶ ουριδα καὶ γαγύρη ῥ. φουριδα Γλ

τοσυριδα ἐν τριφῶν καὶ οἰνοῦν καὶ Μοδῶνα

τοσυριδα φωνη καὶ ορδογρ. καὶ Νεογρ. σ. 42

τοσυρια Meurs.

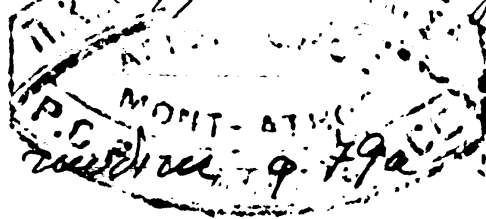
μυριδα Βοτ. Πτορ. Α' 189

τοσυριδα 1. 578^ο σ. 82 τῆς τοσυριδα ἰδμκ

αιερίδα

της αιερίδας λα' αυγα κωδ. γυ 214. 70 φ. 50.
578.

εν τῷ αἰετῷ κωδ. γυ 79α να' βαυνη μετρου
κωδ. τῶν σποδων.

τοαμαδία (= ὄγμα) αρνία κοροογαλι,
ἀωογαλακεοδίντα ἐν Ἡορίῳ / αρεβ.

εν τῷ τῶπου λυβου προῖδε ὁ τυπα τοαμα
(κωδ. κωδ. κωδ. κωδ.) πεβ. κωδ. κωδ. = τοαμα
τφικιδρα (XVIII)

κροπολίτης, ὄνομα παραγνωρισθέν.— Ἐν τοῖς Πα-
τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Γεωργίου Κωδικοῦ (ἔκδ. Βόννης
φέρεται τὸ χωρίον τόδε· ἔστι δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τουβάκης
'ουβάκη) καὶ τοῦ Ὀθηνρίτζη, ὅνπερ ἔχει ὁ ἀκροπολίτης.
τῆ παρατ.θευμένη λατινικῇ μεταφράσει τοῦ Λαυθεζίου ἢ τελευ-
εῖς ἀποδίδεται λατινιστὶ διὰ τῶν λέξεων praefectus urbis.
παρανόησις εἶνε προφανής. Τὸ ἀκροπολίτης πρέπει να μεγα-
ιθῆ. Το δὲ οὕτω γραπτέον Ἀκροπολίτης εἶνε ὄνομα γνω-
του οἴκου τοῦ Βυζαντίου.

κατακατσίβελλος.— Ὁ κ. Ἀστ. Ἀλεξανδρος ἐπέστειλέ μοι
Ἰανουαρίου ε. ε. ἐξ Ἀλμυροῦ τάδε·

ναφορικῶς πρὸς ὅσα ἐν τῷ δ' τεύχει τοῦ Α' τόμου (σ. 439) τοῦ
ουδάστου « Ἑλληνομνήμονος » ἐγράψατε περὶ Μαυροκατσι-
υ, ἀνακοινῶ ὑμῖν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο—κατὰ τινὰ ὁμῶς δια-
τύπον—ὑπάρχει καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν γνωστόν.

παιδιά περισυλλέγοντα κατὰ τὰς ἐαρινὰς ἡμέρας ἐν τοῖς ἀγροῖς
κί εὐρίσκοντα παπαρούνας μὴ ἀνοιγμένας, προτιθέμενα δὲ ν'
έσωσι τὸ πέταλον αὐτῶν προτείνουσιν εἰς τοὺς συμπίκτας τὸ
στιχόν

Τοῦρκος (εἶσαι) ἢ Ῥωμιὸς
ἢ Κατακατσίβελλος ;

ιωτώμενος ἀπαντᾷ ἐν τῶν τριῶν ὀνομάτων·

Τοῦρκος μὲν εἶναι, ὅταν τὸ χρῶμα τῆς ἀνοιχθείσης παπαρού-
ι βαθέως πορφυροῦν· εὐρίσκονται δὲ τότε εἰς τὴν περίοδον τοῦ
αν ἢ δύο ἡμέρας ἀνοιγματος των.

μιὸς δὲ, ὅταν τὸ ἄνθος ἔχη τὴν μέσσην ἡλικίαν, μὴ ὠριμα-
τι πρὸς ἀνοιγμα, καὶ ἔχει χρῶμα ἐρυθρωπὸν ὑποκύανον.

κατακατσίβελλος δὲ τέλος, ὅταν εἶναι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀναπτύ-
υ καὶ ἔχει τελείως χρῶμα λευκόν.

Τὸ ἔτυμον τῆς μελυτζάνης. — Περὶ τοῦ ἔτυμου τῆς μελυτζάνης ἔλαβον τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ συναδέλφου κ. Π. Καρολιδου.

« Ἀναφορικῶ. πρὸς ὅσα ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος (Τόμ. Α' σ. 437 κ. ἐ.) ἐγράψατε περὶ μελυτζάνης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προσθέσω τάδε: Ἡ ἐκ τῆς Ἀραβικῆς ἔτυμολογίᾳ τῆς λέξεως μελυτζάνα εἶνε ὁλως ἀπίθανος. Οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς λεξικοῖς σημειουμένων ὀνομάτων τῆς μελυτζάνης (anebuni χάδγκουν, μάγαδουν) δύναται νὰ ἔχη συγγένειαν πρὸς τὴν μελυτζάνα. Παραδοξῶς δὲ ἀναγινώσκει τις ἐν τῷ τοῦ Littre Ἀκαδημαϊκῷ λεξικῷ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ὅτι τὸ melongena ἢ merangena (οὐ ὁ Ἴταλικὸς τύπος κατὰ Littre εἶνε melongala ὁ δὲ Ἰσπανικὸς berangena), προῆλθε κατὰ Marcel Devic ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ badirdjan. Ἐν τῇ Ἀραβικῇ ὑπαρχῇ λέξις badirdjan=μελυτζάνα, αὕτη ἀναμφιβόλως εἶναι τὸ badlidjan, οὐ χυδαιότερος τύπος τὸ baldidjan. Ἄλλ' ἡ Τουρκικὴ αὕτη λέξις προῆλθεν ἐκ τῆς Περσικῆς badinkhan ἢ badinkghian =μελυτζάνα, ἥτις κατὰ Vullers προέρχεται ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς λέξεως bhandâki, ἥτις ἐν τῷ μεγάλῳ Σανσκριτικῷ λεξικῷ τοῦ Böthlingk καὶ Ross μεθερμηνεύεται solanum melongena (πρόβλ. bhandûka=Colosanthos Indica). Ὡς τε ἂν τὸ Εὐρωπαϊκὸν melongena, ἰδίως ὁ Ἰσπανικὸς τύπος berangena, ἔχει προέλθει ἀληθῶς ἐκ τοῦ δῆθεν Ἀραβικοῦ badirdjan διὰ τοῦ μεσάζοντος Ἰσπανικοῦ τύπου berangena, τὸ ἔτυμον τῶν λέξεων melongena καὶ berangena, μεθ' ὧν πάντως συγγενεῖται τὸ μελυτζάνα, ζητητέον ἐν τῷ Περσικῷ badindjan καὶ τῷ Σανσκριτικῷ bhanâdki. Ὁ ἔτυμολογικὸς οὗτος συνδυασμὸς δὲν μοι φαίνεται λίαν πιθανός· οὐχ ἦττον οἱ ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι ἀναφερόμενοι τύποι μαζιζώνη, μανζιζάνιον, ματιτάνιον, ματζάνα, ματζιτζάνα, μανζιζάνη δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ἰσως μεχρὶ τινὸς ὡς τύποι μεσάζοντες μεταξὺ τῶν Ἰνδοπερσικῶν bhandâki, badindjan καὶ τῶν melongena, μελυτζάνα. Ἐννοεῖται ὅτι ἔτυμολογίαι τοιαῦται, οἷαι ἢ ἐκ τοῦ malum insanum (Ducange) ἢ melanzana (mela Indiana) (Ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν Larousse) οὐδαμῶς εἶνε ἄξιαι προσοχῆς ».

μαζιζάνα ἐν τῷ ἀνατολ. ἀνατολ. μεδ. γρ. 271-

μανζιζάνα Meurs.

ματζάνα ἢ μανζιζάνα λατ. Γλ. VIII

ματζάνα ἢ μεβρ. ματζάνα Α. Ω 78° σ. 57 (14' αὐ.)

Βαζαντα ή καλοδουρίλι μαγαζοράχα Παιρική
1860 Βελ. Βασ. ο. 84
μαρούλια λανρ. 0294.8^a (XVIII)

μαρούχιον ^{Μαϊούριον} ^{Tr. Lattuca u. L. crebra}
^{Τουρμ. μαρούχ 39, 6} ^{L. fiorata.}
ὁ Τριαντάφυ. Die Lehnwörter S. 119 in 20 Lat.
amarula (S. 119). μαϊουρίων γομαρία ἔξ. 20
1421 ἔξ. ἄριμος. (Τουρμ. Παρ. ἑ. ἑ' S. 842).

~~ἑλ. μαρούχα~~, ἄ η δριδαίνας μαρούχαι ἔξ. 64
(id. Κωδομ. Αἰτ. πρ' δριδαίνας = βρύα θαλάσσια)

δρίδαξ - ἀσπρανθίμοι δριδαίνας μαρούχου ἑοικασ.
μος δριδαία φρου, αὐτὸς ὡς δριδαξ γύδρας Math. Γε.

διεάρδιον Γεωπ. 12, 1, 3 μὲν μαρτιώσιν αὐτὰς ... διεάρδιον
διεάρδιον ἄντι λου. σπέρμα σεν γόμοχορον ἕμοις δὲ ἰσδιάρδιον
12, 1, 6. (ἴσως, τὸ μαρούχιον)

- δριδαξ - δριδαίνας ἢ σημαίνει id. Herbst 32.

Lobesck φρον. 130

Μαρούχιον. : (Τουρμ. Pusch II 61, 593.)

ἑλ. μαρούχια γυχνὰ εἶναι παύον ἢ τὴν δίψαν.

Μηλ. 403 XV φ. 273a.

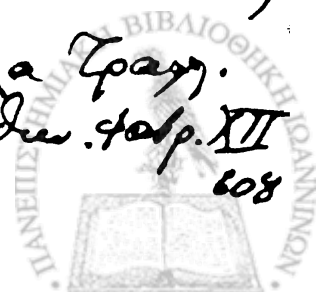
Μαρούχιον. Isidore II σ. 276. ἔξ. 64 (id. Βοτ. Αἰξ.)

~~μαρούχια σπέρμα Μωρ. Παρ. 139~~

Μαῖον (τὸ) : id. Βοτ. Αἰξ.

μαρούβιον ἄσπρον Γλ. VII (id. πρᾶσιον Αἰξ. Βοτ.)

ἰσδιεὺς ἑλ. δριδαίνας ἑλ. μαρούχια Τουρμ.
ἀποση. π. ἕμινδου φ. 17

W. Lang 81

Μαϊούχιον θριδάξ: μ. Γλωσσ. Α'

Ἰαδονία θριδάξ, οἶν μαϊούχιον Γ. Β'

θριδάξ τοῦ μαϊούχιον — Γ. Γ'

Μαϊούχι: θριδάξ ^{τύπος το} μαϊούχι Γλωσσ. Β.

ἰσάριον λόγος μαϊούχιον ἄριον

Μαϊούχιον — ἔγγρ. Διονύσιου 1421 "μαϊούχιον

πρωτοῦ — ἔγγρ. (Γρωσ. Παλαμίας. ἔτ. Γ' σ. 847)

τριώνυμον τοῦ ἀφροδιάχου Γ. Αφ. Ζευ.

ἀφρομαϊούχιον ἔγγρ. Aned. gr. med. 261, 243

μαϊούχιον.

Ρωμανία τοῦ μαϊούχιον ἐν Ζευ. Πανδ. Α' 443.

Ἰαδονία ἢ θριδάξ τοῦ μαϊούχιον Πανδ. Γ' 192, 236

μαϊούχιον τοῦ ἀφροδιάχου ἀφροδιάχου Αφ. Γλωσσ. 124

αἰγρολόχον Χ.

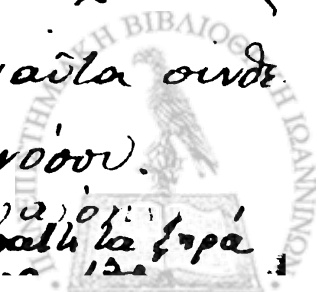
Γενικά περί υγείας

Εἶτε κρημνίζετε ἑαυτοὺς εἰς τὴν
περίγραφὴν τοῦ λαοῦ. ἀρχαῖα. ἔφημα
γενεῖς σημαίνει βραχυίων ἰσάχα.

Κρασινοὶ χωρίον δια ἰσθμίου ὄρους: ρ. 161^α

Εἰ δὲ ὑπάρχει ἡ δυσίασις ἀπο ἀποκρίσεως τοῦ κρασι-
ου καὶ τοῦ σπινθίου μετὰ τοῦ ὑψιπέδου καὶ ὑγρῶ-
ρον δεῖ πίνειν τὴν ζευζεύειε μετὰ κλαροῦ ὕδατος
ἢ ὕδατος μαράδου ἢ σπινθίου μετὰ τοῦ ἐφιδῆσαι καὶ ἐλα-
εροδῆσαι καμῆ μετὰ μέλιτος ἢ πενιδίς, ἢ καὶ μετὰ
ζυμωθῆσαι, ἢ πίνειν συνεχῶς τὸ ὑπόρισμα τοῦ ἐφιδ-
θεῖ μετὰ τοῦ ἐρωθῆσαι ἢ τοῦ ζευζεύειε τοῦ σπινθίου
ἢ τοῦ μαράδου μετὰ τοῦ ἐφιδῆσαι καμῆ καὶ ἐλαεροδῆ-
σαι καὶ σπινθίου μετὰ μέλιτος ἢ φαειδί, ἢ μαλακῆ
καὶ ἐν τοῖς αἰσθημασι ποδομῆ καὶ ἀφῆψα ὑσώσις,
ἢ πίνειν τὸ κέρατον καὶ ριζῶ καὶ ζευζεύειε δόξα
ζουφαῖς καὶ ὑπεράλοις, καὶ τὸ ρόφημα τοῦ ἀγέου
μετὰ μέλιτος καὶ κερκίνου, καὶ σπινθίου καὶ ἰσθμίου
φῆσθαι καὶ ἀφῆψα τοῦ σπινθίου μετὰ κερκίνου
ἐλαίου ἢ σουσίου ἢ χαμακῆνίου ἢ ἀνδραίου καὶ
καὶ ὁμοίως. χαμακῆνίου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ οὐδε
τα εἶδη κατὰ τὴν κρίσιν καὶ ἀσπίσιν τοῦ νόσου.

ἐφῆσθαι τὰ ὑγρά μετὰ οὐσῆσιν ἢ ἰσθμίου καὶ ζευζεύειε
καὶ τὰ ὑγρά μετὰ οὐσῆσιν ἢ ἰσθμίου καὶ ζευζεύειε

Σηρία. Παρ Ν72 φ. 178^a κ.ε.

Σηριων τοῦ ἀγαλλόχου - - - εἰς ἀδυναμικῶν οἰορῶν
Λαβὴν μασιχῆν, κωμωσιον, καρυόφυλλον
ἀνὰ λ' ε' ἀγαλλόχον ἰνδιανὸν λ' οὐκ ἦγον
μάμιν λδ. σάχαρ, ταβάρζουδ - - λμ' κούφ
σησια, ἀνάμειξε ἑαύτω στβ' εἰς σράβι κω
κωδωνίαν κ πινέκω.

συνήδη, αἰσθησύναι εἰς σηριῶν εἶδω.

κ σηριώσας κω ἕβουκω ἕβουκον κ λ' ἰνασορμῆναι
ἕλαιον κ λ' γκωκος σὺν τοῖς σηριῶσις (ἐν. τὰ ξηρά
εἶδη κ σικωσῆς) Α. Κ27 φ. 2^b.

Μιδου ἕψουρ ἕψουρ ἕδω αἰσθημ. ἕκεε ξηροανθε. -
κωδωνία ἕψουρ δῆμα κ ἕδακω σφάιν... ἕψουρ εἰς
ἕν αἰσθημῶν δῆμα με' με' λ' ὡα. εἶτα κωκω
κω αἰσθ' τοῦ πυρὸς ἕψουρ τοῦ ξηριῶν ἕχον λωῶτα
βερμῆναι κ σισομῆνα κωκω ἕγον σισομῆναι
σφίνου κ μαράδρου, κωμῆνου, ανισ... (=

τὰ ξηρά ἕψουρ) Μαρ. 153^a. ὁ Γαλ. XIII 2x2 κωκω
του δισανού, κωκω... τὰ ξηρά κωκω κ σφάιν σφάιν
ξηρῶν κωκω

κεῶλο ἕψουρ ἕψουρ εἰς Σηρία κωκω κωκω αἰσθ'.

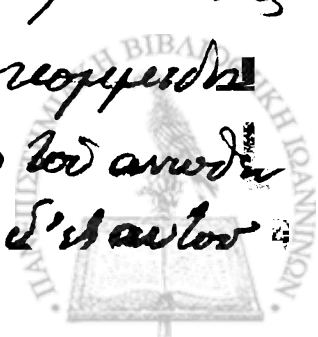

Ειδικμένα (πρὸν κερ. ρ. 205^α κ. εἶδη Αχρη λαγ)
(κ. σήχα κ. αἰμοσλώσι.)

κερ. 272 ρ. 159^α ε. σκήμ ειδικμένα ὠφελούσα κ
βήχα κ. σίου βλώου. λαβύ σφοβηκός κμα.
δαρισμένη σγ. β' γενόσιωργα περρυζήνον, αμύ-
ζαχα κούμα ανά σγ. α. πίωρ σγ. 5" κούφας σήσ
φύρασον κενά κέχτος ασηφρισμένου. εοδιέτω δε' ο'
πάσχη ἴσον κηκίδι, ἢ λαβύ ἄκωρον ἰκκινον, λι-
νόσιωργα κωρυζήνον κωρδάκωρη ανά κέρη
α' κούφας, σήσας δέωσον κενά κενά δύο ἄκωδα-
κεκίω κ. φύρασας κενά κέχτος κωφέτω εἰς αἰ.
200 κενά ἡμέρας ὁ πάσχη. ἢ λαβύ κούσιον
ὀροβινον ἄκωρον ανά 4 γ' τήκω, κενόσιωργα
ανά 4 β' κούφας σήσας, φύρασον κενά κέχτος
κ. κωφέτω εἰς 2 κ. ἡμέρας ανά 4 β'.

1556 ειδικμένα Ἰσακω κωδ κωροκένωτος

λαβύ κωξοκία κίκω κω. εἴησον κενά κωκ
κωκ ὕδατι εἰς κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ
κωκ κωκ. β' εἴη σκωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ
κ. σκωκ κωκ. β' κ. εἴη κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ
κ. κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ
κωκ. κωκ. κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ
κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ κωκ

ΠΟΥ ΣΕΡΑΠΠΟΝ ΖΟΥΡΕΜΕΤΟΣ (ΑΧΜΕΤ ΜΕΤ. 166 ρ. 139ε.-

Γράμμα: τὴν ὀρίαναν Διχ. & Αχαρν. 861 ἀριστοφ.

νομα. εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ προσόρου διαλέγ' νομας.

— εἰς γὰρ ἄλλ' — θρωοὶς ὑνομας ἠδ' ἰμε; Χριστ. Μιχα. ἐπιδ.
Κριτ. σ. 19.

Διὰ τὴν ὀρίαναν δι' ὀρίαναν; οὐ μούφος ἔν, εἰσὶν
ἐν τῇ ὑγρά ἰσοφῇ μακάριον καὶ ὀριανὴν ὀρίαναν.

αὐτῆς, δι' ἧς ὀριανίας ἢ ὀριανίας γίνεται. (Αἰγ. ἀφροδιό)

καὶ γὰρ. ἀποφ. καὶ εἰσ. προβ. βιβ. Ι. Iseler I σ. 11)

περὶ νομας — (ὅσα νομαρχεῖ ἢ γ. ἐν τῷ Lund-Scott) Lund
σ. 111

ὑπὸς καὶ ἀκρόβιου ὀρίαναν 1 βαρ. 2179 γα.

καρμινον καὶ καρναβαδιον (εἰς οὐκιν) Lang. 41.

κώστος καὶ κώστος — εἰς ἀνώνυμα ἐν τῷ Λεξικῷ.

Ὁ ἐπίχρυσος ἔδα φουοῦ, οὐτὸ ἄνδρα ὀριανόν καὶ

οἶον χρυσοειδῆ. ἀγαθὸ δὲ τὸν ἐπίχρυσον βοτάνη καὶ τῶν

καρμινῶν καὶ καρναβαδίων ἐπίχρυσον, ἢ τῶν

καρμινῶν. ἐπίχρυσος τὸ τῶν μεσοῦ ἄνδρα — Διχ. & Αχαρν.

ἐπιδ. Ι στίχ. 30. ἐπιδ. ἀριστοφ. σ. 7, 24.

ἀφείψμα χλωστή φαρμ. 100 (τό βουμί βρασμός
χόρως κατὰ σμ. συχρόνως)

ἔγχυμα σ. 100 (= φειλαρομείον νερό χόρως).

- οὕτω π.χ. περί φουσορράτα ζιγγί
καὶ τὸ ἔγχυμα δευροβρίται τῶ ἀφείψ-
μάτα, ἢ μὴ ὑπερέχου ἔχασον. σ. 100

σ. 263 ἔγχυμα (ὁ τῶν καφῆς) ἀφείψμα
αἰσὸ μίας σμ. ἐν ζιγγά ἕδατος, ἕως ἂν ταῖν τὸ
ἦμιον

Αἰσούζεμα ὑφείσων ἐς μεγαχόρια κη. λαβίῳ σάχος
πόδα, εὐλοῖν ρέτῳ σήνῳ ἐς παραδοῦ ἐς τὰ σάξῳ ἀνῶ
ἀνῶ ὁ ἀ' κροῖον λα', ὄξος ποτῆρι ἐν, κἀνιον, βούχῳ
μα χερουθον ἀ' μὲν ὑφείσων ἀ' ἐφῆσας. - μέχρις ἂν κωσ-
χρηθῆ τὸ ὑλαρὸν συρῶσας ἐπίδες τὸ μῆρι, τὸ ὄξος κ. τὸν
κροῖον κ. εἴη μέχρι σὺλασῳ μῆτα, τὸ δὲ σὺλαρ ἀ' ὑφῶ
μῆτ ἕδατος μῆχρὸ ἢ ἄρῳσ - λαμρ. σ. 229 φ. 2129

ποιήσον αἰσούζεμα τῶ ἦν Μαρ. 219. ^{ἐπὶ αἰσούζ. κηλοῦμασι}

τὸ αἰσούζεμα κ. τῶ ὑφῶ τῶ Πυρρῶ φαρμ. τῶ

καμῶσῳ μῆτῳ κ. αἰσούζεμα. ἰ. σ. 1061
κ. ἰ

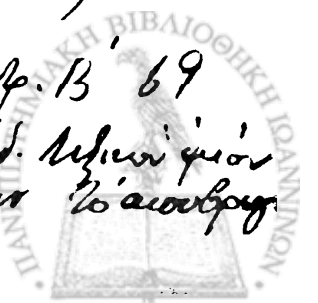
τὸ αἰσούζ. διετρυθῆ κ. ἕδατων κ. 882 σ. 221

τὸ αἰσούζεμα (ὑφῶ τῶ) Βοτ. Πυρρ. Α' 124

κ. λαμρ. Πραυτ. Β' 19 κ. ἰ (ἰδ. ἐμὸν μῆτῳ)

κῶχῳσῳ (= δ. δὲ τῶ) Πυρρ. λαμρ. Β' 69

τὸ αἰσούζεμα κ. ἀνδράχῳ. πινίλῳ δ. ὑφῶ τῶ αἰσούζεμα
μα τῶ ὄξοφονίῳ λαμρ. σ. 229 φ. 2256
κ. τῶ κηλοῦμασι

υιορχε κ υαυος ιαλα ουνασικε (α ια νεν ουνασογιο α
i formulas) κ φαυιλα ιε εϋου εουκευογικου εϋ κλαυ
εϋ το ουαυιυυκ 24. τω
Συυυεοιαι ιδ. εη. φαυμ (-ευρευοριου) κ 27. τω
ουνασικη υβελυ
κ ιουοβρεγυελα λαυρ. 5272, 1716 ε.
λαυι φαυα ροδα ερυδρυ κ αδυφοιυικα κεκαδαυοιυε-
να υυ. αουοβρεχε φαυλα εϋ υδωρ δευρριον ημερο-
νυιυελυ κ δυυμοα πυελυ.

ιδ Βορ 14
αουοβρεγυια του αουορου Μετ. 166 (141) φ. 41α
το αουογυα του ουρλαου ροοϋ η υ εϋγαυαυε φαυ
οινυ η το υδωρ του στυυου. Μετ. 166 φ. 666.

κυυεοια μηυευοϋ Γαυ XII 620

φυα φαυριου Μετ. 166 (141) αϋ. φ. 1216 κ λαυρ 5272
1056

αουοδερριον, υυδωραυον, το δευοσσογικου Θεοφ. Ν. II σ. 22
εϋροουαυρια (εϋρα φαυμα να ρα καυ ρυ αυτω ιδυυ εϋ) ουδαυε Γαυ.
φαυματα υ αουοδρυ κ φυα, κ υδωρ φαυ
κ υυυυ... μη υοδυυ. Ideler I σ. 128.

αουογυα (ιδ. Βορ. 14) αουοαυεκαυ (το αουογυα) Μετ. 166

του IV φ. 126. (ιδ. δευραυον του εϋουυυ υαυυυ).

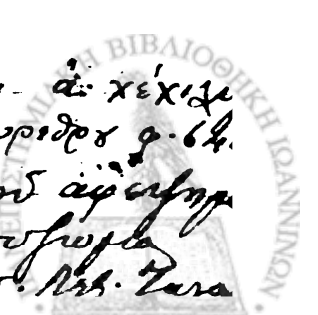
αουογυα ρου Θεοφ. Ναν. II σ. 40 (υδ. Βερη.)

υουοιαν κ υδυριου I, 412.
καυαυυυ II 56.

αουογυα υυυ Μεταυρ. 166 (141) φ. 416 υ. α. α. χεχυα
υ ροδα α. ρυυ φαυυ, α. ουρδαυ φ. 64.

αυρυφρυα φαυυ Θεοφ. Ναν. I σ. 280. πυροδ αϋαυυυ

οχυου ηϋ " II 282 = οιλου φαυ
υυυυυυ " II 328 Γαυο. Αη. Γαυ

εἴρημα. (ιδ. Βοι. Νη.)

εἴρημα ἔχον τὸ φασκὸν τῷ ἀνωτέρω βοτανῷ Mel. 166
9.238.
εἴρημα παρασκευασμένον αἰσὸν τῷ οὐφορνί-
των καὶ τῷ δαμασκίηνῳ, τῷ σφικίῳ, τῷ περζα-
ρίῳ καὶ τῷ ἴαν. ... τὰ πικρὰ δὲ εἰς αὐτὸ πὸ αἰσού-
φερα καὶ καζάμιον μετὰ τὸν μαδαροποιεῖον καὶ
μακα καὶ περοῖδα. Καν. Mel. 166 τὸδ XVII α. φ. 18.

Λαυρ. Ω 72 φ. 208⁶ Περὶ εἴρημα (καὶ ὀμφακί-
αἰσὸν εἴρημα): σιμὴν εἴρημα καὶ πῆξιν
λαβὴν φασκὸν πῆξιν σιμὴν καὶ τῷ ἰνὸν, τὸ φασκὸν
δου αἰσὸν καὶ, ἀνωτέρω καὶ, ἰα, ἀνωτέρω, καὶ ὀμφακί-
αἰσὸν καὶ ἰνὸν καὶ σιμὴν εἴρημα μετὰ ἰνὸν καὶ
καὶ ἰνὸν καὶ σιμὴν εἴρημα μετὰ ἰνὸν καὶ
καὶ ἰνὸν καὶ σιμὴν εἴρημα μετὰ ἰνὸν καὶ
καὶ ἰνὸν καὶ σιμὴν εἴρημα μετὰ ἰνὸν καὶ

Λαυρ. Ω 72 φ. 153⁶ σιμὴν εἴρημα ἀφροῦ-
σα εἰς ἰσχυρὸν βήχα. λαβὴν πικρὴν
καὶ παρασκευασμένον ἰνὸν καὶ ἰνὸν καὶ ἰσχυρὸν
καὶ εἴρημα μετὰ ἰνὸν καὶ ἰνὸν καὶ ἰσχυρὸν
καὶ ἰνὸν καὶ ἰσχυρὸν αἰσούμα.

ἱστοριογραφία τῆς κρητικῆς ἀποστασίας 1821-1829 48€

Ζουχαπτον του γίστε ερροσάλον (Mat. 1403 XV φ 2584.

Ζουχαπια ιδ. ανάλ. λαφρο. 26. ("Ιδε δηδ. 41)
αλαυ. Α. 159

Ζουχαπτον (ιδ. Ζεραπτον Ακρνε γαλετ.)

Ζουχάπια Ζουγ. τω ρίψω (-ορίνου, παραδ. η
ανά δυο σύγγ. κ, κοπανισον κ, βαζε κ ύδωρ χιτρε
γ. κ έμφησον εν ου αιώγειν η γία κ. ... μελα
Ζαυτα ραζαρον κ, σουρμισον κ, βαζε σακχαρον
ισον του ύδατος κ, έμφησον εν ου να παρασλαδη
Ζουχάπτον (ετα δετε εντα τα άρωματα). Ακρνε. φ 140

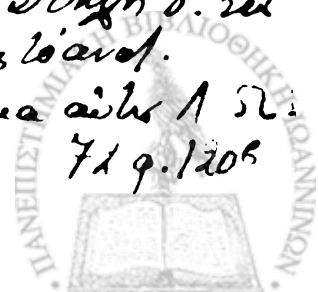
Ζουχάπτον τω ροδαυ (οδυ τα άρωμα με το
σακχαρ. "μεχρι ουδασου Ζουχαπια). κωδ. Ακρνε. 2.

Μυριαρ. 166 φ. 1406). ιδ. ανευδοτα λαφρο. 2.

Λουρ. 272 φ. 210^a - 212^a αρχη ουν δεω τω Ζουχαπτιω

Ζουχ. γινόμενον εν μόνου του οξους εντροχου κ, τω ξανθίν
χοκιν κ, κ, αφημερινον πυριλον κ, σόνον αφοδε, τα μελα γυ
ξου γινόμενον κ, κ, σακχα κ, ηωαρ κ, υδρωπιον. Λαβι
σακχαρ χιτρε δ, οξους χιτρε α' έμφησον μεχρι ουδασου η δουπ, ουγ
α' . έτερον φ. 210^b. Λαβιεν - σαιργα σκηνου, σ. τρωξέθου
ανά στα οξος χιτρε α' έμφησαι αυτα, πυρωπον κ, εισι [τε] με σακχαρ
χιτρε β' εν ολιγοι, η δουπ ο' α' -

Το Ζουχάπτον μεταβαίνει κ, σεράπιον : δευτη σ. 212^a
κ, ουδασου ιδ. ακρνε. εν ανευδο λαφρο. 2 ηδα κ, λο ανει.
πινειω το Ζουχαπτιον κ, αφινδιε κ, το αιώγειν αϊλω Α 52.
χρή πινειν οξυμερι η κωδινου Ζουχαπτον 120^b 71 φ. 120^b

Πλάτωνα 2ο έργο 253^α Α.

11. Πλάτων 1^η ενότητα 253^β (αρχή)
Επίδοξο, πρώτο βιβλίο 12 Α. 612^α
67^α

Ξηροροφήματα.

Λαερ. Ω 72 φ. 164^β. Ξηρορ. συνδυάζονται
των Γω. ο δαμασκηνός, ε. παρμέν-σοφρον.

Λαβύ. είδος 2^ο καλούμενον χήσσα στρουδία στ'
σωσθρίακ. στ' φρύξια καύλα εκάχιδον ή εκ κερ-
μεον, ή χυλρον κοράζιον, μαργαρίλας άβρυπιά-
λαι, χίδον άρμενιαιών ανά στ' βς", κούριον πε-
φρυγγίνον ξαρόν στ' γ' σωσθρον, ρόδα έρυδρά,
σοσ'ε ανά στ' β' αγαλλοχον στ' ε', κοίφε, ση-
σορ καμς. ή σοσ'ε έσω στ' α' θερτά οίνου
ελάσμου ή θερτά όξυσοάχαρος. περ. 4^ο 6^ο.

Έτεραν σεράν Ξηροροφ. φ. 180^ε ε.

29^ο Λαβύ ποιήσα ειζήμιου κ. χήσσα στρουδίου ή
κωσον α' κοίφα καμς, Ξηροροφήτω ή αιλού σιν οι
τω κερραμίνε.

Κοχχασμα

.40

Κοχχασματα γίνονται με τὴν βράσιν ενός ἢ ὡσπερ
βοτανικῶ ἐν νερῶν ἢ ἐν ἄλλοις ρευστοῖς. τοῦτο τὸ ὑγρὸν
οἰσασταροὶ τὸ ἕνομαστον ἀπόφερα ἢ ἀποσάρασμα
(φυγίασμα)

Ω 92 φ. 26⁶ Διὰ τὴν κωνοσφρα τοῦ μαντζι.

φ. 100 ἀνθρα τοῦ μ. μόνον λαμβάνει φ. 300 ἀνθρα
τα κωνοσφρα, βαρὴ ζάχαρι φ. 300 κ. 150 φ. νερῶν
βαρὴ τα εἰς κωνοσφρα κ. ἐν ἀποσάρα τοῦ αἵματος ἐξά-
φρισον κ. ζάχαρι κ. ἀποσάρα βράσει ἄξιον ῥίξας
μυρτα τοῦ μαντζι, ἀνακεκλωσθὲν ἐκ ἐλαφροῦ φ. 100
κ. ἐν τῷ αἵματι τοῦ νεροῦ κ. τὰς κωνοσφρα βρά-
σει ἐκ γλασί κ. ἀσ. σιανθὸν κ. τοῦ κωνοσφρα 40 ἡμέρας
κ. οὕτως γίνονται οἱ κωνοσφρα τοῦ μαντζι
φ. 2⁷ κ. κωνοσφρα κ. ῥόδου (κωνοσφρα 100 φ.
300 φ. ζάχαρι, τὰ βράσει κ. τὰ κωνοσφρα τοῦ μαντζι
ἐσοῦσα κωνοσφρα κ. τοῦ μαντζι

Χεράβια

Δαυρ. Π 72 φ. 163 ε. φ. 165 α

~~Χεράβιν ὠφελοῦν ἐν σαρκὶ καρδία, ...~~
~~Λαβὴν αὐσοβραχίονα τῆν ἀμαρτωλὴν καὶ~~
~~τῆν ῥοῦν τῆν χυροξύνου καὶ τὸ ὄψωδον τῶν~~
~~κίβρου ἀπὸ χερ. α' ἐνάσας καὶ ἀγγίον κἀδα~~
~~φόν. χεβὴν ἰσχυροίνια εὐχρηστεομένα χερ.~~
~~ε" αὐσοβραχε καὶ ἐμῆνα τὰ ἴδατα ἠγερτονύ~~
~~κίβρον εἶλα μακάρας δινύμοον, καὶ χεβὴν~~
~~τὸ ἐλαχιστὸν εἶδος ἐν χίβρον μαρμαρίνῃ καὶ~~
~~ἐφ' αὐτὴν μαρμαροῦ πύρος περὶ οὐραίου, καὶ~~
~~χαιρὶς καὶ δὲ ἐν βυβλῆν ἢ ἐν κούραῦν τῆν~~
~~ἠρώσων ἐφ' αὐτῶν οὐχ. α' χερὶ ἴδατα ψυχροῦ~~

λεραβια.

Λαερ. Ω 729. 161. ε. . Σύνθησ οραβίου. ἰφραυόσ
εἰς ὄφρασιν καὶ βίχα καὶ εἰ φραύρα . . . νινόμενον ἐνταῖς
κεφραῖσιν καὶ βωβίση . . .

~~Δοβίω ἰοχάδασ χυμιάσ ν' εἰζίφα ρ'. μωξάρια σ'
εἰφνάσ λαυλα περὰ ἰδαλοσ χερ. ζ' μίχαμ. ἔτω ἰνα.
ισομεφάδοι β' ούρμωσιν καὶ ἀναμξέσιν περὰ εἰφι-
μαλσ σαφίχιν χερ. ε" καὶ φανιδί. ἡ' σαχαρα
σοχομνίε χερ. α', εἰφ εἰμνίε μαζαμοσ ου-
ρός. μίχαμ ονοσάσιν εἰσχατίε καὶ πινέβινεμιά
ἰδαλα μίχρος . . . πρβ. καὶ εἰφρα σφράν γ. 208-95
σύνθησ οραβίε καὶ ναοσίε, καὶ εἰφινδία. βωβ τμήν, σφ.
ποσ ναοσάσιν καὶ χυμ, καὶ ναοσάσιν, βωβ μίχρος καὶ
τό οραβίον βωβ μίχρος το δία τμή ἀρομιά κα 1664~~

Ροφήματα δὲ λαμβανόμενα πηλὸν ἀποσάνε καὶ σφινδία
καὶ δασδροφον ἢ ἰσφροσάτον ἢ αἰσφίμη. δεβόνα δὲ τὸ
αφίφμη τοῦτον πίνεμ φροφ. Ν. I 412. (μδ. βωβ.)
"Ι. Ορεβ. Σελ. 4, 35 7. 5 183, 13 καί. Περὶ ἰφρομυ ροφφίματε (ποσφ)

Σεραειον

- Σεραειος οίνος, ο εις πλείους εφημέριος ο γλυκύς Γ.Γ. καλός, ούρον το περίφημο.

- ούρον γυνήριον 169. 217 (16') 70α ούρον ελκωρί 78α

σεραειοια εφημέ. Mat. 166 φ. 139 ε - 141 ε.

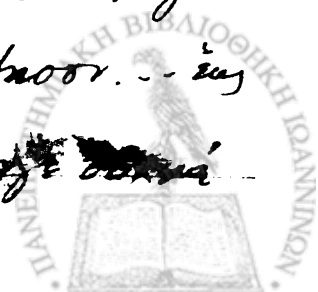
Σεραειοιον

Περί εφημέριου σεραειοίου. Κωδ. Ακριβ. Mat. 166 φ. 139α (ουρα παραδου, ούρις κ.α.) 78 κ. κωδ. εφημέ (αριθ. 104 φ.)

εἶλα εἴησον ἕνα φιαλαίου πύρος εἰς οὐ τὰ
απομείνη τὸ ἄμιον κ. φιαλαίου κ. ούρον ... κ.
ἔνωσον τὸ ὡσὼν ἀσφένδα (τὸ κρόδιον ἔβγαζε εἰς
τὴν ὡσὼν ἀσφένδα) μετὰ τὸ δῦλερον κ. ἔνωσον μετὰ
σαύχαρ. ἰσόφυγον γυνήριον ἀσφένδα, εἰς οὐ τὰ καλοδα
δὴ φουγαπτιον κ. φαρμάκον το κ. καρπῶ πινος μετὰ κρό
διον κ. φουγαπτιον

Σεραειοιον τὸ κρυπτόν (αριθ. φ. 140α)

(διαφορα ἀρωματωδῆ κρόδιον, σαχός, κασσιανωγ)
κρυφον οἶνον κ. ὄσον κ. πανιόν (φ. 140β) κ. ριζον
αὐτὰ μίση κ. τὸ ὑγρόν (κρή κ. ὕδωρ) κ. εἴησον ... εἰς
οὐ τὰ καλοδαδὴ φουγαπτιον, κ. ἀπομεινέ τὰ κρῶ

τὸ πανίον. καὶ αὐτὸν ἔφυγεν δὲ τὸσοῦτον καὶ εὐχόμε
τὸ φύγῃ. καὶ ἀγγέλιον καὶ ἀναμύζον καὶ αὐτὸ τοῦτον.

Περὶ σφραβίαν (ἦλοι προσάτων) καὶ διαφορῶν πολλῶν
κωδ. 167p. 219 - τὸ 14.

ὁ σφραβίαν τοῦ ἀμφιβάρικου - ΜΜ - 166, 1016 (αὐτὸ σφραβίαν)
σάφρα - συχνόσταμα, μαρὰδο - σφραβίαν
περιταμύσταμα, τρεβόρο - καὶ σφραβίαν καὶ σφραβίαν
ἀνεκάλονε καὶ εἶνε (ὁποῦ δὲ ἠμποροῦν νὰ σφραβίαν
- ρεῖ) κωδ 167p. 217 (16.) φ. 70α. - σάφρα καὶ
φάδινίου - 70β.

ἰδρὸ προσάτων : σφραβίαν di di di di
τοῦ καὶ δισκοῦ καὶ σφραβίαν σφραβίαν
καὶ οἷον ἰδρὸ προσάτων. Emmerus anecd med gr
(ιδ. Βοτ 14) 153

φρασιός

Ροδότρεφτα κωδ. Κούλουμ. 269 τού XVII αιώσ.

φ. 68α κ ροδότρεφτα 73α.

ροδότρεφτα κωδ. αϊ. Σερφ. 90 φ. 476 τού 15' αιώσ.

ροτότρεφτον τού 16ου κωδ. Μελκωμ 403 τού XV αϊ

φ. 11β καρροτότρεφτον φ. 2566

ροτότρεφτον τού κωδ. Μελκωμ. 166 τού

τού XVII φ. 3α κ ροτότρεφτα κωδ. Μελκωμ 36

λάθη κωδ. Μελκωμ 166 τού XVII φ. 3α κ ροτότρεφτα κωδ. Μελκωμ 36

βαζάνομα κωδ. Μελκωμ 166 τού XVII φ. 3α κ ροτότρεφτα κωδ. Μελκωμ 36

ροτότρεφτον τού αϊ. Σερφ. 90 φ. 476 τού 15' αιώσ.

τρυφασῶ ἐν τοῖς κερβῶ τρυμ(π)ούρε ἐν τοῖς
κέρβιξ οἰονεῖ λουβηλῆ

τρυφῆνα κωκῶν κωκῶν ὁ Κορ. Αλ. Α 183
ἐν τοῖς κερβ. ζυσα.

τρυγαρίφω οξυγαρίφω

τουωρον - ἴου ἐν τοῖς ὀξύποροι

τσίρρα (κερρός = ξανθὰ) τὸ λυρόγαλα Κορυ. κερρῶ
τοῦρις, κῶρις ὄρος.

κροτύφος, κροτούρα *schmer Die lesbische
Dialekte 147.*

αττίδιον : γράφει με κωνδύλιον αττίδιον ἐρ. Ζωγρ.
κιδιον 248.

τεττιξ, τοίτοιμαρ.

σαρβυζιον, ἀρβύχιον, τσαρβύχιον, τσαρβούχια
ἐν Μακεδ. πρὸ ἡλίου ἀρβύχην τὸ κροτύλον ὅπου λαμβαν-
θησός, Σεμίνου ἐόντα ἀμύθηα. ἔχινος, τὸ ἀρβύχια
σ. ἐς τὸ (ιδ. φγιοτ. Α' 117) περὶ τρυμῶρι (securis) τρυμ-
αζω κ. ζουριάζω = ἔσο ἔπρασις συσίχμασι - σι. κρατῶ ἐν
τοῖς σεριαζῶ (σερία). Παρταζίδην φγ. Γ' 226

κρουύξα, κρῶσσα Ἀμιο. ἐρ. φγιοτ. ΚΕ' 341

κρυσάνθη κ. κρυσάνθη ἰδ. Μαυροφρ. Μηνε. 544

τίλος ἢ ὑγρὰ ἀνδρ. κῶρα δμκ. τίλος (κροῦδα)

σανναεα (Αδην. Θ' 497) = τσανναεα (Περσ. λέξις)

σαγγάριος τζαγγάριος

τσουναρο κερμ. τούνορο κερ. ἀνὲ σῆνορο Χατζ

βάτινα, βατινία, βατινία

βάτινα: βάτινα ουμανίου ο παρισίος ^{βελκ. 7. 224} ^{κωδ. αγ. - Σμυρ}
της βατου ο' ^{κωδ. αγ. - Σμυρ}
αρ. 90 φ. 1 ^{κωδ. αγ. - Σμυρ}

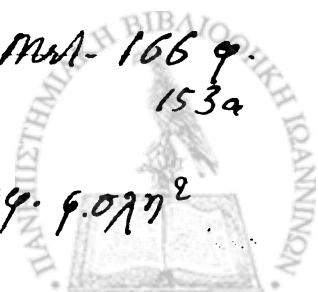
κροστη εξαριστη, φηνημωσρ.
φινάμωρον, φιντοαριε ^{κωδ. αγ. - Σμυρ} 167 (19) φ. 726.
σαγαρια = παλασαρια φαγαρια σαχα φόχα
σανναμα ρσανναμα.

βατινα Γαλ. XII, 904, 920-1 ο παρισίος ^{κωδ. αγ. - Σμυρ}
βατινα κ, εν κρηνη βατινα

αμανδοχοιρος; βασιμαφοχορου τα κρηνη κωδ.
αγ. Σμυρ. 90 φ. 58^b του 16 αι. χοιροσχηματισ - ο κωδ.
φοχοιρος ΜΜ. 525 φ. 106 τα σενάβη εν σφαρόμον (κωδ.
Μετ. 403 φ. 122b.) εντω κ, κρηνη κ, σενάβη. ^{κωδ. αγ. - Σμυρ}
ξηνη του κρηνη (κωδ. Βαν. 42 12' φ. 165a.)

κρηνη
της κρηνη κρηνη ^{κωδ. αγ. - Σμυρ} 90 φ. 58a
του 16 αι. η κρηνη ο' ο' ο' ο' φ. 746
κρηνη κρηνη (ιδ. κ.) εν κρηνη

κρηνη κρηνη κρηνη κρηνη ΜΜ. 166 φ. 153a
κρηνη κρηνη ^{κωδ. αγ. - Σμυρ} 90 φ. 58a
κρηνη κρηνη (κωδ. αγ. - Σμυρ) κωδ. 79 αγ. Σμυρ. φ. 58η²
κρηνη κρηνη ^{κωδ. αγ. - Σμυρ} 90 φ. 58a (ιδ. Αρσεν. τ. 19α)

κουκουμα: η σταφίδα κουμίνος η αϊ
 εληβαν τὰ η. (κωδ. Μιλνερ. 403 Ν.αι. φ. 262
 εφιοχαν κιαφινν (Bar. 42 1H. φ. 1704) οὕτω η
 κουκουρι - κουκία - κουκία (κωδ. Κολυμ.)
 ἀριμίνη (= ἀριστήνη) κρινον τον ἀριμίνη η κιαμ
 οταμμε με' θανη η ορινον αὐτὰ μετ' εγίου Μιλ. 403
κίμινον (= δύμενον) ἔλασον' εὐε τὸ αἰὸς τῶν ἀρι.
 φ. 2656

α οὐρεν. κουκί γαρ τοιοῦτον εὐελαφρον
 κιαφινον φρουριον η Μιλνερ φρανσι φ. 194, 24, 195, 7 κ. 1/2
 κόνιον, κηκούδα Γ. Αλβ. Ταν.

ριμίνη (αλαγν. ριμίνη) η ρημίνη ἔγρα' ἔχου Β'
 ἀραφίνη η ἀρφίνη Carpius

κῦπερι ἢ κημπερι κησοφίη Γωσ. Γ'

κῦπερι Τσαμ. Δερν. 19

ρημίνη ἢ κησοφίη ρημίνη, ὅταν κηχέε ἀρχή Γ

η κη πημινον ἢ γον ἀρφίνη ασοφω Δυ. 153

~~κωδρος ἀνὰ κωδρος ἢ κωδρος~~ Κατ. Ν. Ε. Β. 119

κωδρος η Μεγάροισ Β' 119

κωδρος ὁ κωδρος Τσαμ. Δερν. 29.

κωδρος ἢ κωδρος κ "

κωδρος ἢ κωδρος κ "

κωδρος τὸ κωδρος "

κωδρος τὸ κωδρος ἢ κωδρος κ "

σικανδον τῶν κωνσταντινουπολιτικῶν βιβλ. 46

